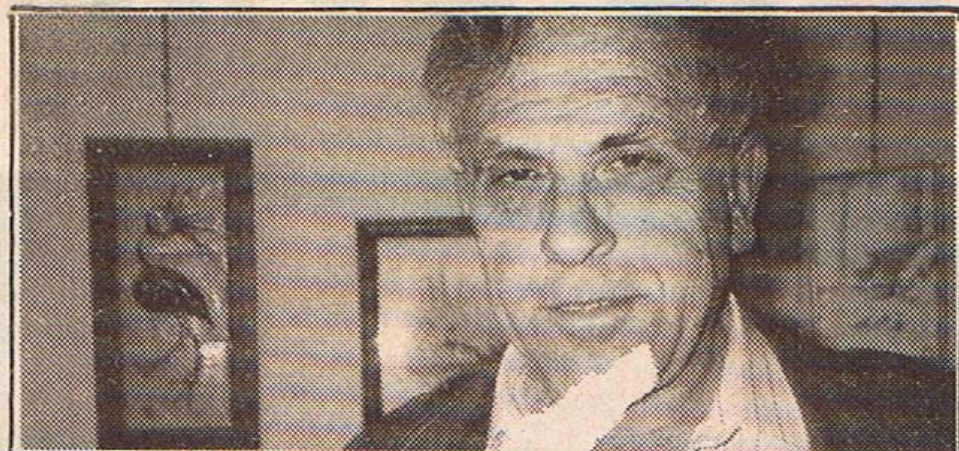

אריה ללא חת

אריה אבנרי עתונאי וחוקר כלכלי עשוי ללא חת, ידע במשך שעותיים תמימות לרתק קהל צופים שבא להאזין באולם "יד לבנים" כיצד פועלים וחיים מושחתי המימסד בחברה הישראלית. אבנרי, מחבר הספר "הגביר" נשבע בליל ההרצאה כי "יעשה הכל למנוע מהרב אברהם שפירא מלחזור לבמה הפוליטית, זאת על רקע השמועות כי הרב עשוי לחזור לזירה הפוליטית. ממשלה צרה, הדגיש העתונאי עשויה להועיל למאבק השחיתות". על השר אולמרט (ה"שרלטן") אמר אבנרי כי "הספר "הגביר" נראה לידו כשפירא לעניים".

היה זה ערב מיוחד במינו. עשרות האזרחים שבאו מישובי הסביבה וחדרה התקשו לקום מכסאותיהם בתום הרצאתו של העיתונאי. במשך שעותיים תמימות סיפר וחשף פרשיות רבות ומדהימות בכאב רב ובזעם כבוש. התפרצויות הצחוק מחזית הקהל רק הפריעו לו נוכח מקום ההרצאה בבית "יד לבנים": "חבל שאני מעלה נושאים כאלה במקום שיוחד לבני הארץ שמסרו נפשם ואיפשרו ל"אלה" לחיות". כך אבנרי.

היתה מן תחושה שהקיפה את כולם כי האיש "מכור" לבער את נגע השחיתות, על אף השנים הרבות שהוא עוסק בנושאים אלה, יום יום מהבוקר ועד לשעות הלילה המאוחרות תוך כיסוי טוטאלי של מסכת איומים חירופים והחרמות אפילו מקרב עמיתיו למקצוע.

אבנרי אינו מסוגל להפסיק את עיסוקו או אפילו למתנו. לחצים אדירים מימין ומשמאל, מהארץ

ומחוצה לה, מעשירים מופלגים ומפקידים חשובים מנותני מודעות וממי לא? בתוך ים הלחצים הזה הוא מיטיב לשחות ככריש נגד הזרם. אבל השאלה מתבקשת כיצד חוקרים וכותבים על רקע המציאות הזו? אבנרי קבע לו ארבעה כללי ברזל. עד עתה מסתבר, הם הועילו לו מאד.

א. לא לפגוע באנשים חולים: "במהלך המאבק להוצאתו לאור של ספר "הגביר" ביקש פרופ' אליעזר רחמילביץ (רופאו של אברהם שפירא) למנוע את הוצאת הספר. "שפירא עומד למות" אמר קצרות הרופא".

"אבנרי, בקשריו הרבים, בדק את הדיאגנוזה באמצעות רופא ידיד בהדסה. הסתבר כי התיק הרפואי של שפירא הכיל שתי עובדות רפואיות: דיאטה ודלקת ורידים שכיחה". "תראו לי בנאדם בעולם ששוקל מעל 120 קילו ואין לו דלקת ורידים!"

ב. לא כותב על חיים פרטיים ולא רכילויות.

ג. לא כותב על אנשים ששוכבים על הקרשים.

ד. חברים שסרחו - אני מפסיק את החברות שלי איתם.

רק איש עם לב ועצבים מברזל כשל אבנרי מסוגל, כך מסתבר, לעמוד במתח מתמיד כזה של

פרשות שנתגלו, ושל פרשיות שידוע לו, אך איננו יכול עדיין לפרסמן.

האם זה כדאי? האם הוא מכור לזה. האם הוא נהנה מבחינה מקצועית ואישית מפעילות זו? על כל אלה ועוד קשה לנו לשומעים להביע דעה. אך האם זה חיוני עבור הבראת האקלים הציבורי? בכך אין לנו ספק. ועוד שאלה. האם איש אחד יכול לשמש מצפון לעם שלם? לאחרונה התארגנה ביוזמתו של מר אריה אבנרי עמותה בשם אמי"תי אליה הצטרפו כ-200 חברים. המשותף לכולם הרצון לתרום לניקוי האווירה הציבורית בארץ.

אמי"תי - אזרחים למען מנהל תקין וטוהר המידות - תהיה מורגשת בהקדם, לעומק ולאורך זמן. שכן אלמנט ההרתעה חשוב כאן מאד. כאשר הבקורת מתגברת והבדיקה לעומק נעשית במקומות רבים באותו הזמן, תגבר גם הרתיעה וההיסוס אצל אלה שרוצים להתעשר על חשבון הציבור ונכונים לדרוך על גוויות. הסיכון נעשה גדול עבורם והכדאיות מסופקת. מן הסתם, תתאפשר הבראת נורמות ציבוריות לגבי מה שמותר ומה שפעם אפשר היה להעז לחולל, אך כעת נעשה מסוכן מדי.